

ZÁCHRANÁŘKA PRO FIRMY

Před jedenácti lety si myslela, že její profesní život je na vrcholu. Byla ředitelkou úspěšného hotelu, kam se postupně vypracovala. Nečekala však, že ji zradí její vlastní tělo. Zkolabovala pravděpodobně z rychlého tempa a stresu. Mohla přijít o život. Dnes zachraňuje firmy a pomáhá jim růst.

≡ JANA PŠENIČKOVÁ

☐ ANTONÍN LAVREŇČÍK

Ten kolaps byl takovým milníkem v mém životě. Chvilku nato přišlo i nečekané těhotenství a můj život se celý od základu změnil. Dnes jsem za to ráda, posunulo mě to přesně tam, kde chci být," vzpomíná Simona Myslikovjanová, která založila firmu SiMyCo, kde působí jako CEO, ale také externě jako Learning, Talent, Communication, Process & Development Specialist. Mimo tyto pozice i lektoruje, věnuje se talentům, vzdělávání zaměstnanců na všech úrovních a nastavuje firemní management. Její velmi silnou stránkou je však interim management - pomáhá firmu dostat z potíží. Za klienty ujede ročně až sedmdesát tisíc kilometrů, letos navíc expandovala její firma i na zahraniční trh. Její jméno bylo také mezi nominovanými na manažera roku 2020. A i když titul absolutního vítěze nakonec nezískala, dostala se do žebříčku top 36 výjimečných manažerů v České republice.

Na jedné straně působí jako HR Generalist for Employee Experience, kde pracuje s lidmi a hledá jejich potenciál, na druhé straně vytváří tréninkové plány pro gastroprovozy, výrobní firmy a nově i pro nemocnice. Právě zdravotnictví jí poslední dobou imponuje a zároveň je pro ni výzvou, jak zlepšit komunikaci lékařského personálu s pacienty a chovat se k nim s větší lidskostí. „S jednou velkou nemocnicí teď intenzivně pracuji, vytvářím tréninkový plán pro stovku lidí. A probíhá to nad očekávání, celý lékařský personál se s chutí zapojil do interaktivního školicího plánu. A jsem ráda, že si toto uvědomuje i management nemocnice, který se též školí,“ dodává.

Její služby využívá například podnikatel Dušan Juříček, který v Jeseníkách buduje skiareál s nejmodernější vyhřívanou sedačkovou lanovkou v zemi. Nastavuje pro něj procesy, nejen HR, ale také se specializuje na oblast stravování a ubytování. „Tím, že se procesnímu řízení a gastronomii dlouhá léta věnuji, mám zkušenosti v tomto oboru bohaté. Líbí se mi, že investor ví, co chce a kam přesně potřebuje svůj byznys posunout. Je pro mě vždy důležité mluvit s jednotlivými pracovníky, protože potřebuji získat informace i od nich, vědět, jaká je jejich vize a kam míří. Sama si pak vytvořím nezkreslený názor a detailní plán, co vše je potřeba udělat. Ale vždy musím mít zpětnou vazbu, je to o spolupráci, ne o tom, že já jim budu dávat několik hodin nějaké školení, pak zaklapnu notebook a půjdu domů. Tak to nefunguje. Musí mezi námi být vybudován důvěrný vztah, zároveň potřebuji slyšet i striktní ne,“ popisuje Simona.

Vedení firem jí většinou kontaktuje ve chvíli, kdy cítí, že na pracovišti je mezi zaměstnanci nějaký problém. Jejím cílem pak je nastavit modelové situace, ve kterých sama zjistí, jak by bylo možné je napravit. „Někdy se třeba projeví, že by bylo lepší některé lidi přefadit na jiné místo, že tam budou pracovat efektivněji, že nejsou týmoví hráči, ale víc jim vyhovuje, když pracují sami. Každá firma potřebuje něco jiného. Vzpomínám si na jednu výrobní firmu, kde už byla tak napjatá atmosféra, že ti lidé mezi sebou nemluvíli, pomlouvali se. Majitel mě požádal, abych pro ně vytvořila nějaký tréninkový plán. Nakonec se situace uklidnila, ti pracovníci si sami řekli, že potřebují, aby se nastavila pravidla, jež tam dosud nebyla. Ukázala jsem jim cestu a pak už si na to postupně přišli sami. A po půl roce se jim zvýšila produktivita, a tím i tržby,“ popisuje podnikatelka.

Náročná pro ni ale bylo období lockdownu, kdy se většina školení odehrávala online. Tam, kde měli zapnuté kamery, a ona tak mohla vidět tváře svých

klientů, to ještě šlo, i když i tak to bylo obtížné. Kdo nezažil interaktivní osm a půl hodiny trvající online školení, těžko si to umí představit. Horší ale byla varianta, kdy zůstaly kamery vypnuté. „Nutit jsem je nemohla, ale několik hodin koukat do šedých políček a být odkázána pouze na chat, to pro mě bylo dost vyčerpávající. Ale vnímala jsem to jako velmi inspirativní a poučné. Zpětnou vazbu, evaluaci získáváte pouze z chatu, kde jsem si nemohla ani na chvíli odpočinout. Musíte být stále ve střehu. Transformace do onlinu ale byla nezbytná a nabídla příležitost k dalšímu rozvoji mé firmy,“ dodává.

Občas prý dostávala i úsměvně zakázky a témata svých školení. Jedna z firem jí například oslovila s tím, že je potřeba dostat lidi při práci na home officu z pyžam. „To pro mě byla výzva, musela jsem to vymyslet tak, aby je to bavilo a zároveň to mělo nějaký efekt.“

Svým školením přizpůsobuje i oblečení. Psychologie barev je podle ní při její práci velmi užitečná a důležitá. Není proto nic ojedinělého, když si s sebou za klienty veze i dva plné kufrы oblečení, aby měla dostatečný výběr. „Když vím, že budu řešit konflikty, nevezmu si na sebe červenou barvu, tím bych je ještě víc rozdráždila. Pamatuji si, že když jsem měla zakázku u hraběcího rodu Kinských dal Borgo, převlékala jsem se několikrát, než jsem na tu první schůzku dorazila. Byl podzim, tak jsem si říkala, že si vezmu zochačky, protože mají koně, tak to bude evokovat jezdecké boty, a k tomu tmavě modré kalhoty a svetřík s bílými záložkami. Bílá barva je čistota, perfekcionismus a hloubka přemýšlení. A modrá je zase předpokladem schopnosti vcítit se do druhých, uvážlivého přemýšlení i hlubokých estetických prožitků, která říká, že chci naslouchat,“ přibližuje Simona.

Nakonec prolomila ledy tím, že se naučila jednu větu italsky. To ocenil zvláště pan hrabě, který česky nemluví a nerozumí. Když se jí italsky zeptal, co by si dala k pití, a ona mu v jeho rodné řeči odpověděla, že kávu, získala ho na svou stranu. „Nastavovala jsem u nich procesy v pohostinství, a to v zámku Karlova Koruna, hotelu Obora a také jejich Caffeterii. Věnovali jsme se inovacím na zmiňovaném hotelu, přípravě kávy, baristům, obsluze. Bylo to velmi příjemné,“ popisuje své zkušenosti s chluveckou větví známého českého aristokratického rodu. „Mám krásnou práci, žádný den není stejný, to mě na tom baví nejvíc. Všechny profese mě naplňují a nedokážu si představit, že bych některou z nich nemohla vykonávat.“ **IV**